

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 33658

гр. София, 15.10.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 67 състав, в
закрито заседание на 15.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Лилия Йорданова

като разгледа дело номер **10728** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на М. Т. Х., ЕГН [ЕГН] със съдебен адрес [населено място], 1504, [улица], ет.1 срещу ЗППАМ № GRAM-1424471/25.09.2025г, издадена от Д. П. Д. на длъжност инспектор при отдел „Пътна полиция“ СДВР, с която на жалбоподателя е наложена ПАМ „временно отнемане на СУМПС на водач, който е извършил нарушение на чл.175, ал.2 от ЗДвП до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца“ на основание чл.171, т.1, б. „з“, б. „гг“ от ЗДвП, като в жалбата е обективизирано искане за спиране на предварителното изпълнение на ЗППАМ.

Сочи, че предварителното изпълнение може да причини на жалбоподателя значителна или трудно поправима вреда, която да релевира осезателно застрашаване на частния интерес, като основание за прилагане на обезпечителната мярка. Представя справка от ТР при АВ, съгласно която М. Х. е управител и едноличен собственик на капитала на търговско дружество „МХ Строй“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], в чийто основен предмет на дейност са включени пътно, индустриално и жилищно строителство, предприемачество, инвестиционна дейност в областта на строителството, строителни, монтажни и ремонтни дейности. В изпълнение на този предмет на дейност дружеството е сключило следните договори, копие от които са приложени към жалбата: Договор за изпълнение на СМР от 02.03.2024г с „Интерспийд“ ЕООД, Договор за строителство от 29.11.2024г с Н. С., Договор от 03.10.2025г с „Министерство на отбраната, служба „Военно разузнаване“. Предвид това и с отнемането на СУМПС дружеството, чийто управител е ще му бъде обективно невъзможно да обезпечи изпълнението на договорите за СМР и по-специално извършването на превоз на служителите, материалите и контролиране на строителните дейности на посочените обекти, които се намират в/извън територията на [населено място]. Според жалбоподател това ще доведе до забавяне на изпълнението по договорите, което влече като последица начисляване на неустойки и незаплащане на договорните възнаграждения. По повод обстоятелството, че 6-месечният срок за отнемане на СУМПС изтича на 25.04.2026г, заявява, че възниква реална опасност от настъпване на имуществени вреди за М. Х.: в размер 350 000лв

/неизплащане възнаграждение за 2026г на осн.чл.2, ал.2 от Договор за СМР от 02.03.2024г с „Интерспийд“ ЕООД съответно начисляване на неустойки по чл.10 от договора/, начисляване на неустойки по чл.16 от Договор за строителство от 29.11.2024г с Н. С., имуществена вреда в размер на 65146,56лв /неизплащане уговорено в чл.2 от Договор за СМР от 03.10.25г с МО възнаграждение и съответно начисляване на неустойки по чл.23 от същия договор/. Според жалбоподател тези договори отговарят на изискването за „нови обстоятелства“ по см. чл.166, ал.2 АПК, тъй като два от тези договори продължават през 2026г, а договор с МО е сключен в резултат на възлагане на обществена поръчка по реда на ЗОП и ще влече след себе си изменението му по посочения в специален ред и/или до начисляване на неустойки по него.Пояснява, че дори впоследствие с отмяната на ЗПАМ тези вреди не биха могли да бъдат възстановени, защото договорите са с периодично изпълнение.

След преценка на материалите по делото съдът намира, че искането за спиране изпълнението на ЗПАМ е основателно, по следните съображения: Заповедта и приложената с нея принудителна административна мярка са постановени на основание чл. 171, т. 4 от ЗДвП, като съгласно специалната норма на чл. 172, ал. 6 от ЗДвП обжалването на заповедта не спира изпълнението на приложената административна мярка. В Закона за движението по пътищата не са посочени основанията и условията, при които съдът може да спре допуснатото по силата на закона изпълнение на обжалвания акт. При липса на регламентирани в ЗДвП материалноправни предпоставки, следва да се приложи разрешението, дадено в общата разпоредба на чл. 166, ал. 4 от АПК. Посочената норма предвижда, че допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон може да бъде спряно от съда по искане на оспорващия при условията на чл. 166, ал. 2 от АПК – а именно когато предварителното изпълнение може да причини на жалбоподателя значителна или трудно поправима вреда, която да релевира осезателно застрашаване на частния интерес, като основание за прилагане на обезпечителната мярка. За да бъде уважено искане за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на административен акт, не е достатъчно само посочване на правата и интересите, които биха били увредени. В тежест на молителя е да посочи вредите и да представи доказателства за вида им и за вероятността те да настъпят, ако обжалваният административен акт бъде изпълнен, преди съдът да се произнесе по неговата законосъобразност. По своята правна същност спирането на допуснатото по силата на закона изпълнение на административния акт представлява вид обезпечителна мярка в административния процес, целяща да се предотврати осъществяването на разпоредените с обжалвания акт правни последици до приключване на спора относно неговата законосъобразност. Прилагането на тази обезпечителна мярка изисква адресатът на акта да докаже необходимост да бъде дадена временна защита по отношение фактическото и правно положение в обема на неговите права и законни интереси до издаването на административния акт, с цел да се предотврати евентуалното настъпване на значителни или трудно поправими вреди.

Във всеки конкретен случай съдът, разглеждащ искането за спиране по чл. 166, ал. 4 вр. ал. 2 АПК на такъв акт, преценява дали незабавното му изпълнение може да причини значителна или трудно поправима вреда на адресата, която да бъде противопоставима на презюмираните предпоставки по чл. 60, ал. 1 АПК.

В случая, като взе предвид изложеното по направеното в жалбата искане за спиране и доказателствата по делото, следва да се посочи, че основната дейност на дружеството е свързана с изпълнение на договори за извършване на СМР по обществени обекти, като за извършването на тези СМР дружеството използва свои /наети работници по трудови договори, които превозва до мястото на строителните площадки и обекти с товарен автомобил. В тази връзка, видно от

сключен договор за изпълнение на СМР от 02.03.2024г същият е с предмет СМР на 11бр. бензиностанции, които изпълнителят приема да извърши срещу възнаграждение на свой риск, със своя работна сила и в съответствие с изискванията на възложителя. Съгласно чл.4 от договора изпълнителят се задължава да извърши възложените му СМР в обектите на възложителя в рамките на 3 години от датата на подписването на договора, т.е. до 02.03.2027г. Доколкото работната сила и механизацията са за сметка на изпълнителя, то с отнемане на СУМПС на жалбоподателя управител на строителя ще доведе до забавяне изпълнението на цитирания договор, което като последица би могло да причини имуществена вреда в размер на 350 000лв- неизплащане възнаграждение за 2026г на основание чл.2, ал.2 от договора и съответно начисляване на неустойки по чл.10 от договора. Основателни са изложените доводи, че тъй като 6-месечният срок за отнемане на СУМПС изтича на 25.04.2025г възниква опасност от изпълнението на договора в посочените срокове, което ще доведе до конкретни загуби за дружеството, чийто собственик и управител е жалбоподател. Конкретизирани по размер и основание са твърдените значителни и трудно поправими вреди, които биха възникнали от предварителното изпълнение на оспорената заповед, като така посочената имуществена вреда ще представлява неизплащане на дължимото за 2026г възнаграждение и съответно неустойки за неизпълнението в срок на договора, като дори впоследствие с отмяната на ЗПАМ тези вреди не биха могли да бъдат възстановени, защото договорът е с периодично изпълнение с уговорени конкретни срокове за изпълнение на СМР.

Аналогичен е извода и по отношение другите два представени договори за СМР, единият от който е сключен по реда на ЗОП с МО, служба „Военно разузнаване“, а другият с физическо лице Н. С.. Предвид горното твърденията за необходимост да се обезпечи изпълнението на договорите, свързани с превоз на служителите на строителната фирма, на материали и извършването периодичен и системен контрол над съответните строителни дейности за обекти, намиращи се в и извън [населено място], то твърденията за необходимост от СУМПС за ежедневните нужди на молителя са доказани от страна на оспорващия, при което са изпълнени условията на чл. 166, ал. 2 АПК, и предварителното изпълнение на оспорената заповед следва да бъде спряно.

Водим от горното и на основание чл. 166, ал. 2 във вр. с ал. 4 от АПК и чл. 172, ал. 6 от ЗДвП, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

СПИРА предварителното изпълнение по искане на М. Т. Х., ЕГН [ЕГН] със съдебен адрес [населено място], 1504, [улица], ет.1 чрез адв. Н. Й. на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № ГРАМ-1424471/25.09.2025г по чл. 171, т.1, б. „з“, б. „гг“ от ЗДвП, издадена от инспектор при отдел „Пътна полиция“ СДВР.

Определението може да се обжалва в 7-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с частна жалба пред ВАС.

СЪДИЯ: